

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการต่อเนื่องกันตลอดชีวิต เพื่อมุ่งเสริมสร้างคุณภาพของพลเมืองให้สามารถดำรงชีวิตและทำประโยชน์ โดยเน้นการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความอยู่รอดปลอดภัย ความมั่นคง และความผาสุกร่วมกันในสังคมไทยเป็นประการสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2520 : 23) การศึกษาที่ดีย่อมจะเกิดผลดีต่อสภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 ซึ่งได้ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และเป็นกำลังในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2529 : 25) ซึ่งเป็นแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติที่จะเกิดผลดีต่อสภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

โครงสร้างของการจัดการศึกษาของไทยซึ่งบริหารด้วยการให้การศึกษา 4 ระดับ กล่าวคือ ระดับก่อนวัยเรียน ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา ในระดับการศึกษาต่าง ๆ มีลักษณะและปัญหาที่เฉพาะต่างกันออกไป ในระดับมัศึกษานั้น นโยบายของรัฐในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ในข้อ 32 ได้ระบุว่า การศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาหลังระดับประถมศึกษา มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจ และความถนัด เพื่อให้แต่ละบุคคลเข้าใจ และเรียนรู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม การศึกษาระดับนี้แบ่งเป็น 2 ตอนคือ มัธยมศึกษาตอนต้น กับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เวลาเรียนตอนละ 3 ปี ในตอนต้นมุ่งให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนกลุ่มวิชาการและวิชาชีพตามความถนัด และความสนใจอย่างกว้างขวาง ในตอนปลายมุ่งให้ผู้เรียนได้เน้นการเรียนกลุ่มวิชาที่ผู้เรียนจะยึดเป็นอาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2520 : 8)

ในโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ประกอบด้วยกลุ่มวิชาต่าง ๆ 5 กลุ่ม คือ กลุ่มภาษา กลุ่มวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ กลุ่มสังคมศึกษา กลุ่ม

พัฒนาบุคลิกภาพ และกลุ่มการงานอาชีพ รายวิชาทัศนศิลป์ศึกษาเป็นวิชาหนึ่งซึ่งบังคับในกลุ่มพัฒนาบุคลิกภาพ คือ รายวิชา ศ 101 - 102 ทัศนศิลป์ศึกษาสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และรายวิชา ศ 205 - 206 ทัศนศิลป์ศึกษาสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิชาการ, กรม 2520 : 3 - 4) ซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจจะศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความคิดเห็นของครูศิลป์ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาการสอน รายวิชา ศ 101 - 102 ทัศนศิลป์ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตการศึกษา 1

นับตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2520 ได้มีหน่วยงานและนักวิชาการทำการวิเคราะห์ถึงการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งพอสรุปได้ตามลำดับดังนี้

กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2530 : 10 อ้างจาก วิชาการ, กรม 2523) ได้ศึกษาประเมินผลการใช้หลักสูตร พบว่าในด้านการนำหลักสูตรไปใช้ครูส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติตามหลักสูตรในระดับปานกลาง ครูผู้สอนไม่เข้าใจความต้องการของหลักสูตร ไม่เข้าใจจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และยังติดการสอนแบบเดิม จึงไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามความต้องการของจุดประสงค์

หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 3 (2524) ได้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากบุคลากร ผู้สอนศิลปะ ปรากฏว่าได้พบปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ผู้บริหารและครูผู้สอนไม่ทราบโครงสร้างและจุดประสงค์ของหลักสูตรศิลปศึกษา

2. ปัญหาด้านเนื้อหา

2.1 ครูผู้สอนส่วนใหญ่ชอบงานด้านปฏิบัติมากกว่าด้านวิชาการ จึงขาดความรู้ในเนื้อหาวิชา

2.2 ครูมีความรู้ในเนื้อหาวิชาไม่เพียงพอเนื่องจากโรงเรียนขาดบุคลากรวิชาเฉพาะจึงต้องมอบหมายให้ครูสาขาวิชาอื่นเป็นผู้สอน ดังนั้นจึงขาดความมั่นใจในเนื้อหาวิชา

2.3 พื้นฐานความรู้ทั่วไปทางศิลปะศึกษาจากชั้นประถมศึกษาไม่เชื่อมโยงกับประสบการณ์ใหม่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมน้อยมาก

3. ปัญหาด้านการเรียนการสอน

- 3.1 ครูผู้สอนมุ่งเน้นรูปแบบหรือผลสำเร็จของงานมากเกินไป ขาดการเน้นในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาของนักเรียน
- 3.2 เอกสารประกอบความรู้ครู หรือคู่มือในการสอนต่าง ๆ ไม่เพียงพอ
- 3.3 การเรียนวิชาศิลปศึกษานักเรียนต้องใช้จ่ายในเรื่องวัสดุฝึกตามสมควร จึงจะมีประสบการณ์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ แต่ฐานทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ไม่สามารถสนับสนุนได้เพียงพอ

4. ปัญหาด้านการประเมินผล

- 4.1 ครูผู้สอนศิลปศึกษาประเมินผลงานของนักเรียน โดยเอาตัวครูเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล
- 4.2 ครูขาดความรู้ในเรื่องการประเมินผลทางด้านศิลปศึกษา
- 4.3 ขาดอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานศิลปศึกษาทั้งทัศนศิลปศึกษาและดนตรีศึกษา ซึ่งมีราคาแพงและงบประมาณของโรงเรียนที่จะจัดให้กับหมวดศิลปศึกษานั้นน้อยมาก เนื่องจากเห็นว่า เป็นวิชาที่ไม่สำคัญ
- 4.4 ผู้เรียนยังไม่เข้าใจจุดประสงค์ของวิชาศิลปศึกษาอย่างถ่องแท้ ส่วนใหญ่คิดว่าหากเรียนศิลปะคือมุ่งสู่การเป็นศิลปิน จึงต้องอาศัยพรสวรรค์ เมื่อคนไม่มีฝีมือ ไม่มีพรสวรรค์ก็ไม่อยากเรียน จึงขาดความร่วมมือกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

5. ปัญหาเกี่ยวกับผู้สอน

- 5.1 ครูศิลปศึกษาไม่พยายามปรับวิธีสอนตามแนวของหลักสูตร ที่ต้องอาศัยความเอาใจใส่ของครู และกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้
- 5.2 ครูผู้สอนไม่มีพื้นความรู้ตรงสาขา

พงศ์พิศ ทะคง (2525 : จ - ฉ) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 9 พบว่าด้านที่มีปัญหามากที่สุดคือ ปัญหาเกี่ยวกับวัสดุหลักสูตร และเอกสารประกอบการเรียนมีไม่เพียงพอ รองลงมาคือ การนำเนื้อหาหลักสูตรไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ไม่เหมาะสม คู่มือบางวิชาไม่สะดวกในการใช้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และครูสอนไม่ทันตามหลักสูตร ส่วนในด้านการเรียนการสอนในด้านที่เกี่ยวกับทักษะของครู ที่มีปัญหาพอประมาณ คือ ครูเน้นเนื้อหาวิชามากกว่ากระบวนการเรียนการสอน และครูขาดความรู้ในด้าน

การผลิตและการใช้อุปกรณ์

กรมวิชาการ (2528 : 1 - 3) ได้ศึกษาถึงปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาศิลปศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2528 โดยผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร สรุปผลได้โดยสังเขปดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร

1.1 โครงสร้างเกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศึกษาไม่ต่อเนื่อง เพราะมีบังคับในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 2 แต่ไม่มีบังคับในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงควรต้องมีบังคับในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้เด็กได้รับการปลูกฝังทางสุนทรียศาสตร์ และบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร

2. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

2.1 หนังสือประกอบการเรียนตามรายวิชาต่าง ๆ มีน้อย บางรายวิชาไม่มีหนังสือค้นคว้า

2.2 หนังสือเรียนมีเนื้อหาที่ยังไม่สมบูรณ์ และบางตอนของเนื้อหาไม่ถูกต้อง

3. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

3.1 เจตคติของผู้เรียน ผู้ปกครอง ประชาชนทั่วไป ครูผู้สอน และที่สำคัญคือผู้บริหารโรงเรียน ไม่ให้ความสำคัญแก่วิชาศิลปศึกษาเท่าที่ควร จึงมีส่วนทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอน เช่น โรงเรียนไม่เปิดสอนวิชาเลือก ไม่มีครูศิลปศึกษา โดยเฉพาะครูผู้สอนไม่ได้รับการฝึกอบรมหรือมีพื้นฐานความรู้ทางศิลปศึกษาทำการสอนโดยไม่คำนึงถึงจุดประสงค์ของหลักสูตร

วุฒิ วัฒนสิน (2530 : 132-133) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูศิลปศึกษาเกี่ยวกับรายวิชาทัศนศึกษาในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 3 พบว่าผู้บริหารและครูศิลปศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า เนื้อหารายวิชาทัศนศึกษาที่เป็นวิชาบังคับให้เรียนเพียง 2 หน่วยการเรียน เฉพาะในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 น้อยเกินไป ผู้บริหารและครูศิลปศึกษาไม่แน่ใจว่าจะเพียงพอสำหรับเป็นพื้นฐานความรู้ในการศึกษาต่อในสาขาวิชาศิลปกรรมระดับสูงหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2528) ได้ศึกษาปัญหาของหลักสูตรศิลปศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในรายวิชา ศ 101 - 101 ทัศนศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่ามีปัญหาในเรื่องหนังสือเรียนวิชาทัศนศึกษาของกรมวิชาการยังไม่สมบูรณ์พอสมควรแก้ไขเพิ่มเติม

จากปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรศิลปศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ มีองค์ประกอบของปัญหาอยู่หลายประการด้วยกัน อย่างไรก็ตามสำหรับกรณีวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความสนใจจะศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับการสอนของครูศิลปศึกษา ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญประการหนึ่งของการจัดการการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ เมื่อพิจารณาปัญหาต่าง ๆ แล้ว ในส่วนที่เกี่ยวกับการสอนพอสรุปได้ว่า ครูผู้สอนไม่เข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตร ไม่เข้าใจจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ยังติดการสอบแบบเดิม จึงไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามความต้องการของหลักสูตร และนำเนื้อหาของหลักสูตร ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ไม่เหมาะสม ครูผู้สอนส่วนใหญ่ชอบงานด้านปฏิบัติมากกว่าด้านวิชาการจึงขาดความรู้ในเรื่องเนื้อหาวิชา การสอนมุ่งเน้นรูปแบบหรือผลสำเร็จของงานมากเกินไป ขาดการเน้นในเรื่องความคิดสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาของนักเรียน นอกจากนี้หนังสือเรียนมีเนื้อหาที่ยังไม่สมบูรณ์ เอกสารประกอบความรู้ คู่มือการสอนต่าง ๆ ไม่เพียงพอ ประกอบกับครูผู้สอนไม่มีพื้นฐานความรู้ตรงสาขา และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่สามารถสนับสนุนในเรื่องค่าใช้จ่ายวัสดุฝึกของนักเรียน ได้เพียงพอ

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงปัญหาด้านการจัดการสอนของครูศิลปศึกษา เพราะการจัดการสอนของครูศิลปศึกษานั้น ครูจะต้องเลือกสรรการจัดเนื้อหาแต่ละวิชาให้เหมาะสม จึงจะทำให้บทเรียนมีความหมายแก่เด็กมากขึ้น (ชโล พงษ์สามารถ 2526 : 68) เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจึงจะสำรวจสภาพการจัดเนื้อหาการสอนรายวิชา ศ 101 - 102 ที่คนศิลปศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตการศึกษา 1

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเขตการศึกษา 1 ประกอบด้วยพื้นที่ 5 จังหวัด คือ จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรปราการ และสมุทรสาคร สภาพทั่วไปของเขตการศึกษา 1 ในด้านสภาพเกี่ยวกับขนาดของจังหวัด จังหวัดที่มีพื้นที่น้อยมากคือ มีพื้นที่ไม่ถึง 1,000 ตารางกิโลเมตร ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี สมุทรปราการ สมุทรสาคร ซึ่งมีพื้นที่ 623,934,840 ตารางกิโลเมตร ตามลำดับ จังหวัดปทุมธานี นครปฐม มีพื้นที่ 1,479 และ 2,178 ตารางกิโลเมตร ด้านความหนาแน่นของประชากรมีอัตราแตกต่างกันไป อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณาเป็นเขตการศึกษา เขตการศึกษา 1 มีประชากรหนาแน่นมากที่สุด สภาพทางด้านเศรษฐกิจประชากรในท้องถิ่น มีการประกอบอาชีพหลักทางด้านการค้าขายสูง และมีอาชีพทางการเกษตร รับจ้าง รัฐบาล และอาชีพส่วนตัว ด้าน

สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น ที่ตั้งของโรงเรียน การตั้งบ้านเรือน กระจัดกระจายและเป็นกลุ่มก้อน
 คละกันไป การคมนาคมภายในท้องถิ่นกับท้องถิ่นอื่น ๆ มีความสะดวกค่อนข้างมาก (สำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2525 : 8-14) จะเห็นว่าจังหวัดทั้ง 5 ในเขตการศึกษา 1 นั้น
 คือจังหวัดที่อยู่รอบนอกของกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นจังหวัดที่รองรับการขยายตัวของกรุงเทพ
 มหานคร ดังนั้นการศึกษาในเขตการศึกษา 1 เพื่อเตรียมความพร้อมของครูศิลปศึกษา สำหรับเป็น
 แนวทางในการจัดการสอน ในรายวิชา ศ 101 - 102 ทศนศิลป์ศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 ต่อไปในอนาคต

แนวเหตุผลและทฤษฎีสำคัญ

ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการสอนศิลปศึกษา และ
 เปรียบเทียบประสบการณ์การสอนที่ต่างกันของครูศิลปศึกษา ในรายวิชา ศ 101 - 102
 ทศนศิลป์ศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการศึกษาประเด็นดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดและทฤษฎี
 เพื่อใช้ประกอบในการวิจัย ดังนี้

ในส่วนของการศึกษาความคิดเห็นของครูศิลปศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาการสอนรายวิชา
 ศ 101 - 102 ทศนศิลป์ศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการวิเคราะห์เนื้อหา
 จากแนวคิดของ แชปแมน (Chapman, 1978) และเอฟแลนด์ (Efland, 1977) ซึ่งได้เสนอ
 การแยกแยะประเภทของเนื้อหาการสอนดังที่ผู้วิจัยได้ประยุกต์มาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยแบ่ง
 ประเภทออกเป็น

1. สื่อและกระบวนการการทำงาน (Medium)
2. เรื่องราว (Subject)
3. การออกแบบ (Design)
4. ผลงาน (Product)
5. ประโยชน์ (Function)

ส่วนในด้านประสบการณ์การสอนที่ต่างกันของครูศิลปศึกษา ผู้วิจัยแบ่งประสบการณ์การ
 สอนของครูศิลปศึกษาเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มต่ำกว่า 5 ปี และกลุ่มสูงกว่า 5 ปีขึ้นไป

จากผลการวิจัยของ กรันด์ย์ เอ็งพานิช (2528 : ฉ) เรื่อง พฤติกรรมการสอนของครู

ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติในเขตการศึกษา 8 ตามการรับรู้ของตนเอง พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีพฤติกรรมการสอนด้านเทคนิคแตกต่างกัน

และจากผลการวิจัยของ สุรินทร์ ฤทธิสาร (2529 : ง - จ) เรื่อง ความคิดเห็นของครูสุชศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนสุชศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูสุชศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่าครูสุชศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนมาก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนแตกต่างกัน

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ว่า ความคิดเห็นของครูศิลปศึกษาที่เกี่ยวกับเนื้อหาการสอนรายวิชาทัศนศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 ระหว่างครูศิลปศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูศิลปศึกษาที่เกี่ยวกับเนื้อหาการสอนรายวิชาทัศนศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูศิลปศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันเกี่ยวกับเนื้อหาการสอนรายวิชาทัศนศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาความคิดเห็นของครูศิลปศึกษาที่เกี่ยวกับเนื้อหาการสอน รายวิชา ศ 101 - 102 ทัศนศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 เฉพาะในปีการศึกษา 2531 ในด้านของ สื่อและกระบวนการการทำงาน (Medium) เรื่องราว (Subject) การออกแบบ (Design) และประโยชน์ (Function)

ข้อตกลงเบื้องต้น

คำตอบของครูศิลปศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยถือว่าเป็นคำตอบที่ตอบด้วยความจริงใจ

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

ครูศิลปศึกษา

หมายถึง ครูผู้สอนรายวิชา ศ 101 - 102 ที่สอนศิลปศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1

เนื้อหาการลอน

หมายถึง มวลประสบการณ์ที่ผู้สอน เลือกสรรและจัดในการสอนประกอบกับวัตถุประสงค์ของบทเรียนตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดไว้

ครูศิลปศึกษาที่มี

หมายถึง ครูศิลปศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี

ประสบการณ์การสอน-
-ต่างกัน

กับครูศิลปศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนสูงกว่า 5 ปีขึ้นไป

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ได้รับทราบความคิดเห็นของครูศิลปศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาการสอนรายวิชาที่สอนศิลปศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1
2. ผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์สำหรับ
  - 2.1 ผู้นิเทศการสอนรายวิชาที่สอนศิลปศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นำไปพิจารณาเสริมการนิเทศให้มีประสิทธิภาพ
  - 2.2 ครูศิลปศึกษา ผู้สอนรายวิชาที่สอนศิลปศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นำไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
  - 2.3 กระทรวงศึกษาธิการ องค์กร และสถาบันทางการศึกษาอื่น ๆ นำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร และการประมวลการสอนให้บรรลุตามความมุ่งหมายของแผนการศึกษาชาติ

2.4 ผู้แต่งหนังสือเรียน อาจนำผลของการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงหนังสือเรียน รายวิชา ศ 101 - 102 ทักษะศิลปะศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้สอดคล้องกับความคิดเห็นของครูศิลปะศึกษา

2.5 นักการศึกษาทั่วไป อาจใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย